

2015. május 24. – Pünkösd vasárnap – Jn 20,19-23 – Milyen lenne, ha...?

A Lélek kétféle módon szokott érkezni: hirtelen, szinte váratlanul, nagy erővel, komoly érzelmi hullámzást indukálva – de talán gyakrabban az Ószövetségben leírt szellő fuvallatában, fokozatosan, tapintatosan; a Jakab-levél bölcsessége szerint: „*KözeledjeteK Istenhez, és ő közeledni fog hozzátok*” (Jak 4,8).

Bizonyos, hogy a Lélek érkezésének az igazi kiváltó oka mindkét esetben az ember őszinte vágyakozása. Nem hisszük, hogy a mi szerető Istenünk spórolná, tartogatná a Lelket, ha bárhol is fogadókészséget lát. Gyakran ez a vágy nem is kimondott, inkább tudat alatti, nem konkrétan Istenre irányuló, de az bizonyos, hogy hiányt betölteni akaró.

Nagyon tetszik a jakabi mondat. Kicsit olyan, mint amikor idegen kisgyerekekhez közelít az ember. Ép ésszel nem fogjuk fölkapni és agyonpuszilgatni – bár jólesne –, mert tudjuk, hogy neki ez most sok lenne. Megpróbálunk vele barátkozni, lassan közeledni, óvatosan megérinteni, és csak sok odaadott idő után ölelhetjük magunkhoz. Leggyakrabban így tesz velünk az Isten Lelke is! Legszívesebben berontana, betöltene, hogy teljesen átlényegíthessen, de ő sohasem erőszakos, annyit ad magából, amennyivel együtt tudunk működni. S az idők folyamán – jó esetben – egyre jobban értjük ötleteit, s támaszkodunk bölcsességére.

Milyen is lenne, ha csordultig lennénk Szentlélekkel? Jó lenne a közelünkben élni. Mindig. Nem félnénk senkitől és semmitől. Nem lehetne felbosszantani, elkeseríteni annyira, hogy olyat mondjunk-tegyünk, amit nem is gondolunk igazán. Úgy tudnánk szeretni az embereket, ahogyan szükségük van rá. Vigyáznánk a testünkre minden szempontból – mert az ugyebár a Lélek temploma. Nem válna ketté az „istenes” életünk a mindennapoktól, mert minden percünk-tettünk imádság lenne. Intenzíven élnénk át a nagy forgatagos napokat, de a csend szavát is. Igaz lenne ránk a mondás: „Akkor beszélj, ha kérdeznek, de úgy élj, hogy kérdezzenek”.

Ha hitünkről kérdeznének, sikeredne olyan mondatokat mondanunk, amelyek Isten felé vonzanak, és semmiképpen sem taszítanak. Olyan érdeklődéssel és tapintatos szeretettel fordulnánk mindenki, de különösen a kicsinyek, peremre szorítottak felé, ahogyan Jézus tenné, ha itt járna köztünk.

Add, Uram, hogy egyre jobban így lehessen!

Gyurgyóka közösség, Pécs